

CiU demana el suport de personalitats del País Valencià i de les Illes a la seva candidatura

Els Països Catalans, a votació

La majoria de partits polítics del Principat tenen present la qüestió dels Països Catalans amb vista a les eleccions autonòmiques. Sigui a través dels programes, o a través d'altres fórmules i en diversos graus, la unitat del país ressorgeix amb timidesa a l'escenari polític.

Va ser un d'aquells llençols que es va perdre durant la bugada de la transició. Es va pactar que no existissin i van desaparèixer dels programes de les forces polítiques que durant l'antifranquisme n'havien fet bandera. Els van traure del debat polític general i foren reduïts a un concepte només apte per als que no obtinguessin representació parlamentària. Els Països Catalans van arribar a resultar incòmodes. Però han passat els anys i l'escenari, tot i ser el mateix, el pactat a la transició, permet més mobilitat i certs tabús comencen a ser desafiat.

Davant les pròximes eleccions autonòmiques del Principat, la majoria de partits polítics incorporen als programes electorals referències al marc dels Països Catalans. Els partits més grossos, la coalició CiU i el PSC, ho fan exclusivament a través del seu programa cultural. Iniciativa per Catalunya va més enllà i fa una proposta de cooperació dels Països Catalans en el marc de la seva proposta d'autogovern. ERC és el partit parlamentari que opta de forma més directa per aquest plantejament. El marc dels Països Catalans n'impregna tot el programa electoral en tots els àmbits seguint l'estratègia independentista que desenvolupa el partit. Finalment, fora de l'àmbit parlamentari, hi ha una candidatura independentista, Catalunya Lliure, que presenta un ciutadà de València com a cap de llista.

Tot i aquest avanç, la prudència sobre la qüestió continua sent la nota més característica i condiona l'estratègia dels partits, especialment dels majoritaris. La coalició CiU proposa, en l'apartat de cultura del seu programa electoral, de potenciar a través de la signatura d'un conveni "les línies de col·laboració i coordinació amb altres territoris de llengua catalana (País Valencià, Illes Balears, la Franja aragonesa, Andorra, Catalunya

Poques veus han exposat fins ara al Parlament la qüestió dels Països Catalans.

Nord i l'Alguer) en els camps de la normalització lingüística, la creació d'un espai cultural i de comunicació comú i l'adequada projecció exterior del català". En l'apartat de projecció exterior, la coalició nacionalista proposa d'arribar a acords perquè les actuacions del Consorci Català per la Projecció Exterior de la Cultura (COPEC) es facin en col·laboració "amb altres administracions de la nostra àrea lingüística". Finalment, com a novetat més destacable, CiU ha buscat per primera vegada el suport de personalitats de les Illes i del País Valencià per a la seva candidatura, que encapçala Jordi Pujol. La llista de personalitats, de diversos camps, es farà pública aviat.

El PSC també es mou exclusivament en el terreny de la cultura, en aquesta

qüestió. Pensar en vies polítiques és considerat 'contraproduent' pels socialistes catalans, tal com ha explicat Antoni Dalmau. Per Dalmau, la via cultural és la més "útil i raonable" perquè a la pràctica "va creant un teixit de relació i de fluïdesa que facilita el contacte entre els Països Catalans" i considera que CiU no ha esgotat totes les possibilitats que hi ha en aquesta via. Concretament, el PSC en el seu programa, en un apartat titulat "La col·laboració amb les comunitats de parla catalana", proposa d'obrir negociacions entre els governs autònoms del Principat, el País Valencià, les Illes i l'Aragó amb quatre finalitats: establir objectius comuns i programes de cooperació en normalització lingüística i en producció cultural en català, establir

programes d'ajut a manifestacions culturals en llengua catalana, unificar els criteris per a l'expedició de títols de coneixement de català i el seu reconeixement per cada comunitat, i la creació d'un Consell Social de la Llengua Catalana amb participació d'entitats i personalitats de totes tres comunitats.

Dos partits de l'àmbit parlamentari han elaborat propostes electorals més ambicioses en aquesta qüestió. La Proposta per l'Autogovern d'Iniciativa defineix els Països Catalans com "una comunitat de llengua i cultura" i afirma que "malgrat

les limitacions imposades per la realitat de l'Estat-Nació i pel nacionalisme estatalista, és un deure de les forces polítiques dels Països Catalans fomentar els lligams i promoure la signatura de convenis de col.laboració en la gestió i prestació de serveis d'acord amb les voluntats de les comunitats". En l'àmbit de propostes de normalització lingüística demana el reconeixement de la unitat de la llengua catalana en tot el territori dels Països Catalans i de potenciar les relacions amb els estats amb territoris de parla catalana.

ERC és el partit parlamentari que opta més decididament per la reivindicació dels Països Catalans, i aquesta qüestió "està present en la filosofia de tot el programa electoral", segons que han explicat fonts del partit. En la primera part del programa, on els republicans defineixen la seva proposta de futur, demanen la reunificació política dels Països Catalans, que lliguen a la d'independència.

En la segona part, on defineixen les propostes d'acció política dels quatre anys vinents, formulen propostes de coordinació i d'actuació conjunta en gairebé tots els terrenys i a dos nivells: institucional, a través de l'acció de govern, i civil, promovent la coordinació de la societat civil. Les mateixes fonts han explicat que el programa "propugna la unitat tenint en compte les diverses problemàtiques de cada zona dels Països Catalans, però la seva unitat és inqüestionable i indestruïble de l'objectiu d'independència".

Finalment, la candidatura de Catalunya Lliure fa de la unitat dels Països Catalans el leitmotiv més emblemàtic, i presenta de cap de llista el seu dirigent i professor de la Universitat de València, Josep Guia. Aquesta candidatura rebutja frontalment les divisions autonòmiques, propugna "una sola Catalunya de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó" i ha inclòs ciutadans del País Valencià a les llistes, cosa que ha provocat problemes amb la Junta Electoral de Lleida, que no els ha acceptats. Per aquesta formació, el seu vot "és donar suport a la catalanitat de València".

Pere Martí

RAFA GIL

Llistes electorals: més que un inventari de candidats

Una llista electoral on figuren les persones candidates a ocupar un escó al Parlament trasllueix sovint més coses. Indicis, situacions internes dels partits o voluntats no explícites solen respirar darrere una llista.

La coalició CiU és la formació política que ha renovat més els seus candidats a diputats. Gairebé la meitat dels actuals no tornaran a ocupar un escó i seran rellevats. La nova llista ha estat confeccionada directament pel president **Jordi Pujol**, que ha

col.locat personalment els diputats que vol tenir al Parlament. El "caigut" més notable és **Max Cahner**, considerat del sector més nacionalista del partit, però el fenomen més significatiu és que, pel fet de ser una llista "presidencialista", l'aparell del partit, i en conseqüència **Miquel Roca**, hi han tingut poca intervenció. La influència del president en les llistes té la seva màxima expressió en la designació de **Joan Maria Pujals** com a cap de llista per Tarragona, i d'**Arcadi**

Calzada com a primer de Girona.

Les llistes d'ERC criden també l'atenció, en aquest cas per una desavinença pública quant a la designació del número u per Girona. **Josep Maria Reguant**, el candidat designat finalment, va ser defensat aferrissadament per **Àngel Colom** davant d'altres propostes, considerades afins a **Josep Lluís Carod Rovira**. Colom va forçar al màxim la designació de Reguant a fi d'assegurar-se un home de la seva absoluta confiança

i per a poder contrapesar els caps de llista de Lleida i Tarragona, **Miquel Pueyo** i **Ernest Benach** respectivament, considerats pròxims a Carod.

La resta de llistes han estat menys discutides. El PP ha buscat el consens entre les seves famílies, i en el cas del PSC es destaca la gran presència municipal en les llistes, amb els batlles de Barcelona, Girona i Lleida en llocs capdavanters, i amb la incorporació d'**Oriol Martorell** al desè lloc.

P. M.